EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.3.2022
COM(2022) 142 final

ANNEXES 1 to 8

PŘÍLOHY

návrhu Komise

nařízení Evropského parlamentu a Rady o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign udržitelných výrobků a o zrušení směrnice 2009/125/ES

{SEC(2022) 165 final} - {SWD(2022) 81 final} - {SWD(2022) 82 final} -
{SWD(2022) 83 final}

PŘÍLOHA I

Parametry výrobku

Jako základ pro zlepšení aspektů výrobku uvedených v čl. 5 odst. 1 lze použít tyto parametry, v případě potřeby doplněné dalšími:

a) trvanlivost a spolehlivost výrobku nebo jeho součástí vyjádřená: zaručenou dobou životnosti výrobku, technickou životností, střední dobou mezi poruchami, uvedením informací o skutečném používání na výrobku, odolností vůči namáhání nebo mechanismům stárnutí;

b) možnost oprav a údržby vyjádřená: charakteristikami, dostupností a dodací lhůtou náhradních dílů, modularitou, kompatibilitou s běžně dostupnými náhradními díly, dostupností pokynů k opravám a údržbě, počtem použitých materiálů a součástí, použitím standardních součástí, použitím norem označování součástí a materiálů pro identifikaci součástí a materiálů, počtem a složitostí potřebných procesů a nástrojů, možností nedestruktivní demontáže a opětovné montáže, podmínkami přístupu k údajům o výrobku, podmínkami přístupu k potřebnému hardwaru a softwaru nebo jejich používání;

c) možnost modernizace, opětovného použití, repasování a renovace vyjádřená: počtem použitých materiálů a součástí, použitím standardních součástí, použitím norem označování součástí a materiálů pro identifikaci součástí a materiálů, počtem a složitostí potřebných procesů a nástrojů, možností nedestruktivní demontáže a opětovné montáže, podmínkami přístupu k údajům o výrobku, podmínkami přístupu k potřebnému hardwaru a softwaru nebo jejich používání, podmínkami přístupu ke zkušebním protokolům nebo běžně nedostupnému zkušebnímu zařízení, dostupností záruk specifických pro repasované nebo renovované výrobky, podmínkami přístupu k technologiím chráněným právy duševního vlastnictví nebo jejich používání, modularitou;

d) možnost a kvalita a recyklace vyjádřená: použitím snadno recyklovatelných materiálů, bezpečným, snadným a nedestruktivním přístupem k recyklovatelným součástem a materiálům nebo součástem a materiálům obsahujícím nebezpečné látky, složením a homogenitou materiálů, možností třídění s vysokou čistotou, počtem použitých materiálů a součástí, použitím standardních součástí, použitím norem označování součástí a materiálů pro identifikaci součástí a materiálů, počtem a složitostí potřebných procesů a nástrojů, možností nedestruktivní demontáže a opětovné montáže, podmínkami přístupu k údajům o výrobku, podmínkami přístupu k potřebnému hardwaru a softwaru nebo jejich používání;

e) vyhnutí se technickým řešením, která jsou na újmu opětovnému použití, modernizaci, opravám, údržbě, renovaci, repasování a recyklaci výrobků a součástí;

f) používání látek, ať už samotných jako složek látek nebo ve směsích, během výrobního procesu výrobků nebo procesů vedoucích k jejich přítomnosti ve výrobcích, a to i ve stadiu, kdy se výrobky stanou odpadem;

g) spotřeba energie, vody a jiných zdrojů v jednom nebo více stadiích životního cyklu výrobku, včetně vlivu fyzikálních faktorů nebo aktualizací softwaru a firmwaru na výkonnost výrobku a včetně dopadu na odlesňování;

h) použití nebo obsah recyklovaných materiálů;

i) hmotnost a objem výrobku a jeho obalu a poměr výrobku k obalu;

j) začlenění použitých součástí;

k) množství, charakteristiky a dostupnost spotřebních materiálů potřebných k řádnému používání a údržbě;

l) environmentální stopa výrobku vyjádřená v souladu s platným aktem v přenesené pravomoci jako kvantifikace dopadů životního cyklu výrobku na životní prostředí, ať už ve vztahu k jedné nebo více kategoriím dopadů na životní prostředí, nebo k celému souboru kategorií dopadů;

m) uhlíková stopa výrobku;

n) uvolňování mikroplastů;

o) emise do ovzduší, vod nebo půdy uvolňované v jednom nebo více stadiích životního cyklu výrobku;

p) množství vyprodukovaného odpadu, včetně plastového odpadu a obalového odpadu, a možnost jeho opětovného použití a množství vyprodukovaného nebezpečného odpadu;

q) podmínky pro použití.

PŘÍLOHA II

Postup při stanovení požadavků na výkonnost

Požadavky na výkonnost se stanoví takto:

1) V technické, ekologické a ekonomické analýze se vybere řada reprezentativních vzorků dotčeného výrobku nebo výrobků dostupných na trhu a stanoví se technické možnosti zlepšení výkonnosti výrobku, pokud jde o parametry uvedené v příloze I – z hlediska požadavků týkajících se konkrétních výrobků nebo horizontálních požadavků –, přičemž se přihlíží k ekonomické únosnosti těchto možností a dbá se na to, aby se předešlo významnému zvýšení jiných dopadů životního cyklu výrobku na životní prostředí a významnému snížení použitelnosti nebo účelnosti výrobku pro spotřebitele.

   V rámci technické, ekologické a ekonomické analýzy se rovněž s ohledem na zvažovaný parametr určí nejlepší výrobky a technologie, které jsou dostupné na trhu.

   Při vypracovávání analýzy uvedené v prvním pododstavci a při určování požadavků je třeba přihlédnout k vlivu výrobků dostupných na mezinárodních trzích na životní prostředí a ke kritériím stanoveným v právních předpisech jiných zemí.

   Na základě této analýzy a při zohlednění ekonomické a technické proveditelnosti, včetně dostupnosti klíčových zdrojů a technologií, jakož i potenciálu pro zlepšení, se stanoví úrovně nebo nekvantitativní požadavky.

   Všechny koncentrační limity pro látky uvedené v příloze I písm. f) musí vycházet z důkladné analýzy udržitelnosti látek a jejich určených alternativ a nesmí mít závažné nepříznivé účinky na lidské zdraví nebo na životní prostředí. Všechny požadavky na vlastnosti látek uvedených v příloze I písm. f) zohlední stávající posouzení chemické bezpečnosti provedená u dotčených látek příslušnými subjekty Unie, jakož i kritéria koncepční bezpečnosti a udržitelnosti u chemických látek a materiálů vypracovaná Komisí. Navrhované koncentrační limity zohlední rovněž aspekty vymahatelnosti, jako jsou meze detekce.

   Analýza uvedená v prvním pododstavci případně zohlední pravděpodobné dopady změny klimatu na výrobek během jeho předpokládané životnosti a potenciál výrobku zlepšovat odolnost vůči změně klimatu během svého životního cyklu.

   Provede se analýza citlivosti zahrnující relevantní faktory, například cenu energie nebo jiných zdrojů, náklady na suroviny a nezbytné technologie, výrobní náklady, diskontní sazby, a případně i externí náklady pro životní prostředí, včetně emisí skleníkových plynů, kterým lze zabránit.

2) Při provádění technických, ekologických a ekonomických analýz se zohlední informace, které jsou dostupné v rámci jiných činností Unie a které zahrnují technické informace použité jako základ pro nařízení (ES) č. 66/2010, směrnici 2010/75/EU a kritéria pro zadávání ekologických veřejných zakázek nebo z nich odvozené.

   Totéž platí pro informace ze stávajících programů prováděných v ostatních částech světa k určení zvláštních požadavků na ekodesign výrobků, které jsou předmětem obchodu s hospodářskými partnery Unie.

3) Datum vstupu požadavků na výkonnost v platnost případně zohlední dobu potřebnou k úpravě návrhu výrobku a výrobních postupů.

PŘÍLOHA III

Digitální pas výrobku

(uvedený v článku 8)

Požadavky týkající se pasu výrobku stanovené v aktech v přenesené pravomoci přijatých podle článku 4 stanoví, které informace uvedené v následujících prvcích musí nebo mohou být uvedeny v pasu výrobku:

a) informace požadované podle čl. 7 odst. 2 a čl. 8 odst. 2 nebo podle jiných právních předpisů Unie platných pro příslušnou skupinu výrobků;

b) jedinečný identifikátor výrobku na úrovni uvedené v příslušném aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4;

c) globální číslo obchodní položky ve smyslu normy ISO/IEC 15459-6 nebo jeho ekvivalent u výrobků nebo jejich částí;

d) příslušné kódy zboží, jako je kód TARIC definovaný v nařízení Rady (EHS) č. 2658/87[1];

e) dokumentace o shodě a informace požadované podle tohoto nařízení nebo jiného právního předpisu Unie, který se na výrobek vztahuje, jako je prohlášení o shodě, technická dokumentace nebo osvědčení o shodě;

f) uživatelské příručky, pokyny, varování nebo bezpečnostní informace vyžadované jinými právními předpisy Unie, které se na výrobek vztahují;

g) informace týkající se výrobce, jako je jeho jedinečný identifikátor subjektu a informace uvedené v čl. 21 odst. 7;

h) jedinečné identifikátory subjektu jiné než identifikátory výrobce;

i) jedinečné identifikátory zařízení;

j) informace týkající se dovozce, včetně informací uvedených v čl. 23 odst. 3 a jeho čísla EORI;

k) jméno, kontaktní údaje a jedinečný identifikátor subjektu usazeného v Unii, který odpovídá za plnění úkolů stanovených v článku 4 nařízení (EU) 2019/1020 nebo v článku 15 nařízení (EU) […/…] o obecné bezpečnosti výrobků nebo podobných úkolů podle jiných právních předpisů EU, které se na výrobek vztahují.

Akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 stanoví informace týkající se požadavků na ekodesign, které mohou výrobci uvést v pasu výrobku vedle informací požadovaných podle čl. 8 odst. 2 písm. a), včetně informací o zvláštních nepovinných štítcích použitelných u výrobku. Uvede se rovněž informace o tom, zda byla výrobku udělena ekoznačka EU v souladu s nařízením (ES) č. 66/2010.

[1] Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

PŘÍLOHA IV

Interní řízení výroby

(modul A)

1. Interní řízení výroby je postupem posuzování shody, kterým výrobce plní povinnosti stanovené v bodech 2, 3 a 4 a na svou výhradní odpovědnost zaručuje a prohlašuje, že výrobek splňuje požadavky aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4.

2. Technická dokumentace

   Výrobce vypracuje technickou dokumentaci. Dokumentace musí umožňovat posouzení shody výrobku s požadavky aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4. Technická dokumentace musí uvádět příslušné požadavky a v míře nutné pro posouzení se musí vztahovat na návrh, výrobu a fungování výrobku. Technická dokumentace musí obsahovat, je-li to relevantní, alespoň tyto prvky:

   – obecný popis výrobku a jeho zamýšlené použití,

   – koncepční návrh a výrobní výkresy a schémata součástí, podsestav, obvodů atd.,

   – popisy a vysvětlivky potřebné pro pochopení těchto výkresů, schémat a fungování výrobku,

   – seznam harmonizovaných norem, společných specifikací nebo jiných odpovídajících technických specifikací, na které byly odkazy zveřejněny v Úředním věstníku Evropské unie a které byly zcela nebo zčásti použity, a popis řešení zvolených ke splnění požadavků, pokud tyto harmonizované normy použity nebyly. V případě částečně použitých harmonizovaných norem se v technické dokumentaci uvedou ty části, jež byly použity,

   – výsledky provedených konstrukčních výpočtů, provedených přezkoušení atd.,

   – výsledky měření provedených v souvislosti s požadavky na ekodesign, včetně údajů o shodě těchto měření s požadavky na ekodesign stanovenými v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4,

   – protokoly o zkouškách a

   – kopii údajů poskytnutých v souladu s požadavky na informace podle článku 7.

3. Výroba

   Výrobce přijme veškerá nezbytná opatření, aby výrobní proces a jeho kontrola zajišťovaly shodu výrobku s technickou dokumentací podle bodu 2 a s požadavky aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4.

4. Označení CE a EU prohlášení o shodě

   Výrobce umístí požadované označení shody na každý jednotlivý výrobek, který splňuje požadavky aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4.

   Výrobce vypracuje pro každý model výrobku písemné prohlášení o shodě v souladu s článkem 37 a spolu s technickou dokumentací je uchovává pro potřebu příslušných vnitrostátních orgánů po dobu deseti let od uvedení výrobku na trh nebo do provozu. V prohlášení o shodě je uveden výrobek, pro nějž bylo vypracováno.

   Kopie prohlášení o shodě se na požádání poskytne příslušným orgánům.

5. Zplnomocněný zástupce

Povinnosti výrobce uvedené v bodě 4 mohou být jeho jménem a na jeho odpovědnost splněny jeho zplnomocněným zástupcem, pokud jsou uvedeny v pověření.

PŘÍLOHA V

EU prohlášení o shodě

(uvedené v článku 37)

V EU prohlášení o shodě musí být uvedeny všechny tyto prvky:

1) Č ... (jedinečná identifikace výrobku);

2) Jméno (název) a adresa výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce;

3) Toto EU prohlášení o shodě se vydává na výhradní odpovědnost výrobce.

4) Předmět prohlášení (popis výrobku dostatečný pro jeho jednoznačnou identifikaci a umožňující vysledovatelnost; může, je-li to pro identifikaci hnojivého výrobku EU nezbytné, obsahovat vyobrazení);

5) Výše popsaný předmět prohlášení je ve shodě s tímto nařízením, s aktem v přenesené pravomoci přijatým podle článku 4 a případně s dalšími harmonizačními právními předpisy Unie;

6) odkazy na příslušné harmonizované normy nebo na společné specifikace, které byly použity, nebo odkazy na jiné technické specifikace, na jejichž základě se shoda prohlašuje;

7) případně: oznámený subjekt... (název, číslo) … provedl… (popis zásahu) … a vydal certifikát nebo rozhodnutí o schválení ... (číslo);

8) případně odkaz na jiné použité právní předpisy Unie týkající se připojování označení CE a

9) jméno a podpis osoby oprávněné jednat jménem výrobce nebo jeho zplnomocněného zástupce.

10) Další informace:

Podepsáno za a jménem:

(místo a datum vydání):

(jméno, funkce) (podpis):

PŘÍLOHA VI

Obsah aktů v přenesené pravomoci

(uvedeno v článku 4)

Akty v přenesené pravomoci přijaté podle článku 4 stanoví tyto technické prvky:

1) definici dotčených skupin výrobků;

2) požadavky na ekodesign dotčených skupin výrobků v souladu s článkem 4 a na základě parametrů uvedených v příloze I;

3) případně parametry uvedené v příloze I, pro něž není nutný žádný požadavek na ekodesign;

4) normy nebo metody zkoušení, měření nebo výpočtů, které se mají použít podle článku 32;

5) případně prozatímní metody, harmonizované normy, jejichž referenční čísla byla zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo společné specifikace, které se mají použít;

6) modul posuzování shody, který se má použít podle čl. 4 druhého pododstavce, jak je stanoveno v příloze II rozhodnutí 768/2008/ES. Má-li se použít jiný modul než modul stanovený v příloze IV, důvody pro výběr tohoto postupu.

   Mají-li se podle jiných právních předpisů Unie u stejného výrobku použít různé moduly posuzování shody uvedené v příloze II rozhodnutí 768/2008/ES, použije se pro dotčený požadavek na ekodesign modul uvedený v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle článku 4;

7) informace, které mají poskytnout výrobci, včetně informací o prvcích technické dokumentace, které umožní ověření shody výrobku s požadavky na ekodesign; případně jakékoli další požadavky na informace podle článků 30 a 31;

8) lhůty pro provedení, případná postupná nebo přechodná opatření nebo období, přičemž se zohlední možný dopad na malé a střední podniky nebo na zvláštní skupiny výrobků vyráběných hlavně malými a středními podniky;

9) délka přechodného období, během něhož mají členské státy povolit, aby mohly být na trh nebo do provozu uváděny výrobky, které odpovídají právním předpisům platným na jejich území v době přijetí aktu v přenesené pravomoci přijatého podle článku 4;

10) datum vyhodnocení a případné revize aktu v přenesené pravomoci s přihlédnutím k technologickému pokroku.

PŘÍLOHA VII

Kritéria pro samoregulační opatření

(uvedená v článku 18)

Při posuzování samoregulačních opatření lze jako alternativu k aktu v přenesené pravomoci přijatému podle článku 4 tohoto nařízení použít tento neúplný orientační seznam kritérií:

1. Otevřená účast

Samoregulační opatření musí být otevřená účasti všech subjektů, které uvádějí na trh výrobek, na nějž se samoregulační opatření vztahuje, včetně subjektů ze třetích zemí, a to jak v přípravné fázi, tak ve fázi provádění. Hospodářské subjekty, které mají v úmyslu zavést určité samoregulační opatření, by svůj záměr měly veřejně oznámit, a to dříve, než se na opatření začne pracovat.

2. Udržitelnost a přidaná hodnota

Samoregulační opatření musí vycházet z politických cílů tohoto nařízení a musí být v souladu s hospodářským a sociálním rozměrem udržitelného rozvoje. Samoregulační opatření musí uplatňovat integrovaný přístup k ochraně zájmů spotřebitelů, zdraví, kvality života a hospodářských zájmů.

3. Reprezentativnost

Podniky a jejich sdružení, které se účastní samoregulačního opatření, musí představovat výraznou většinu příslušného hospodářského odvětví v souladu s čl. 18 odst. 3 prvním pododstavcem písm. b). Je třeba zajistit dodržování právních předpisů Unie v oblasti hospodářské soutěže, zejména článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie o protisoutěžních dohodách.

4. Kvantifikované a postupné cíle

Cíle, které si signatáři ve svých samoregulačních opatřeních vytknou, musí být formulovány srozumitelně a jednoznačně, přičemž je třeba vycházet z přesně vymezených zásad. Pokud se samoregulační opatření týká delšího období, je třeba stanovit rovněž prozatímní cíle. Musí být možné sledovat, zda jsou konečné a prozatímní cíle dodržovány, a to dostupným a věrohodným způsobem za použití jednoznačných a spolehlivých ukazatelů.

5. Zapojení občanské společnosti

V zájmu transparentnosti je třeba zajistit zveřejnění samoregulačních opatření, a to rovněž online a prostřednictvím jiných elektronických prostředků šíření informací.

Zúčastněné strany včetně členských států, podniků, nevládních organizací působících v oblasti životního prostředí a sdružení spotřebitelů musí být vyzvány k podání připomínek k samoregulačnímu opatření.

6. Sledování a podávání zpráv

Dodržování samoregulačního opatření ze strany signatářů musí sledovat nezávislý inspektor. V samoregulačním opatření musí být nezávislému inspektorovi svěřena pravomoc ověřovat plnění požadavků stanovených v jeho rámci. Musí v něm být stanoven postup, jakým se bude nezávislý inspektor vybírat a jak se bude zajišťovat, aby nebyl ve střetu zájmů a měl nezbytné dovednosti pro ověřování souladu s požadavky stanovenými v samoregulačním opatření.

Každý signatář musí každoročně podávat zprávy o všech informacích a údajích nezbytných k tomu, aby nezávislý inspektor mohl spolehlivě ověřit, zda signatář samoregulační opatření dodržuje.

Nezávislý inspektor musí na konci každého jednoletého vykazovaného období vypracovat zprávu o dodržování požadavků.

Pokud některý signatář požadavky samoregulačního opatření nedodržuje, musí přijmout nápravná opatření.

7. Nákladová efektivita provádění samoregulačního opatření

Náklady na provádění samoregulačního opatření, zejména pokud jde o sledování, nesmí vytvořit nepřiměřenou administrativní zátěž ve srovnání s cíli iniciativy a s jinými dostupnými nástroji.

PŘÍLOHA VIII

Srovnávací tabulka

Směrnice 2009/125/ES	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	–
Článek 4	Článek 23
Článek 5	Články 37 až 39
Článek 6	Článek 3
Článek 7	Články 63 až 65
Článek 8	Články 21, 36
Článek 9	Článek 34
Článek 10	–
Článek 11	Čl. 5 odst. 6
Článek 12	Článek 62
Článek 13	Článek 19
Článek 14	Článek 7
Článek 15	Články 4 a 5
–	Články 8 až 15
Článek 16	Článek 16
Článek 17	Článek 18
Článek 18	Článek 17
–	Článek 20
	Článek 22
	Články 24 až 33
	Článek 35
	Články 40 až 61
	Článek 66
Článek 19	Článek 67
Článek 20	Článek 68
Článek 21	Článek 69
Článek 22	–
Článek 23	–

Článek 24	**Článek 70**
Článek 25	**Článek 71**
Článek 26	**–**
PŘÍLOHA I	**Články 5 až 7, PŘÍLOHA I**
PŘÍLOHA II	**PŘÍLOHA II**
–	**PŘÍLOHA III**
PŘÍLOHA III	**–**
PŘÍLOHA IV	**PŘÍLOHA IV**
PŘÍLOHA V	**–**
PŘÍLOHA VI	**PŘÍLOHA V**
PŘÍLOHA VII	**PŘÍLOHA VI**
PŘÍLOHA VIII	**PŘÍLOHA VII**
PŘÍLOHA IX	**–**
PŘÍLOHA X	**PŘÍLOHA VIII**